

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון, שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל.	רב יהודה אמר רב:											◊
אמר לפניו: רבונו של עולם, מפני מה אומרים, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד?												○
אמר: אינהו מינסו לי, ואת לא מינסית לי												○
אמר לפניו: רבונו של עולם, בחגני ונסני. שנאמר (תהלים כ"ו) בחגני ה' ונסני וגו'.												◊
אמר: מינסנא לך, ועבידנא מילתא בהדך, לדידדהו לא הודעתיהו ואילו אנא קא מודענא לך, דמנסנא לך בדבר ערוה.												○
מיד (שמואל ב' י"א) ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וגו'												○
שהפך משכבו של לילה למשכבו של יום, ונתעלמה ממנו הלכה: אבר קטן יש באדם, משביעו - רעב, ומרעיבו - שבע.	רב יהודה:											■
(שמואל ב' י"א) ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רוחצת מעל הגג והאשה תובת מראה מאד, בת שבע הוה קא חיפא רישא תותי חלתא, אתא שטן אידמי ליה כציפרתא, פתק ביה גירא. פתק לא חלתא, איגליה והזייה.												○
מיד (שמואל ב' י"א) וישלה דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי וישלה דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה.												○
והיינו דכתיב (תהלים י"ז) בהנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמתי כל יעברפי. אמר: איכו זממא נפל בפומיה דמאן דסני לי, ולא אמר כי הא מילתא.												■
מאי דכתיב (תהלים י"א) למנצה לדוד בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפר, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון, שלא יאמרו: הר שבכם צפור נדדתו.	דרש רבא:											■
מאי דכתיב (תהלים נ"א) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי - הוה כייפינא, אלא אמינא, דלא לימרו: עבדא זכי למריה.	דרש רבא:											■
מאי דכתיב (תהלים ל"ח) כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד - ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית, אלא שבאה אליו במכאוב.	דרש רבא:											■
ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם, אלא שאכלה פגה.	וכן תנא דבי רבי ישמעאל:											■
מאי דכתיב (תהלים ל"ח) ובצלעי שמחו ונאספו ונאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו קורעין בשרי - לא היה דמי שותת. ולא עוד אלא, בשעה שהם עוסקין בארבע מיתות בית דין - פוסקין ממשנתן ואומרים לי: דוד, הבא על אשת איש מיתתו במה? אמרתי להם: הבא על אשת איש - מיתתו בחנק, ויש לו חלק לעולם הבא. אבל המלכין פני חבריו ברבים - אין לו חלק לעולם הבא.	דרש רבא:											■
אפילו בשעת הליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות, שנאמר (תהלים ו') יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה.	רב יהודה אמר רב:											■
בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר (שמואל ב' ט"ו) ויהי דוד בא עד הראש אשר ישחתוהו שם לאלהים. ואין ראש אלא עבודה זרה, שנאמר (דניאל ב') והוא צלמא רישיה די דהב טב (שמואל ב' ט"ו) והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו	ואמר רב יהודה אמר רב:											■
אמר לו לדוד: יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה												○
אמר לו: מלך שכמותי יהרגנו בנו? מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.												○
אמר: מאי טעמא קנסיבת ית תואר?												○
אמר ליה: ית תואר רחמנא שרייה.												○
אמר ליה: לא דרשת סמוכין, דסמיך ליה (דברים כ"א) כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, כל הנושא ית תואר - יש לו בן סורר ומורה.												○
למה דוד דומה - לסוחר כותי.	דרש רבי דוסתאי דמן בירי:											■
אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, (תהלים י"ט) שגיאות מי יבין												○
אמר ליה: שביקי לך												○
ומנסתרות נקני												○
שביקי לך.												○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סנהדרין-חלק	מימרא														
	גם מזדים חשך עבדך														קז.
	שביקי לך.														קז.
	אל ימשלו בי אז איתם, דלא לישתעו בי רבנן														קז.
	שביקי לך.														קז.
	ונקיתי מפשע רב שלא יכתב סרחוני.														קז.
	אמר לו: אי אפשר. ומה יו"ד שנטלתי משרי עומד וצווח כמה שנים, עד שבא יהושע והוספתי לו, שנאמר (במדבר י"ג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, כל הפרשה כולה על אחת כמה וכמה.														קז.
	ונקיתי מפשע רב, אמר לפניו: רבנו של עולם, מחול לי על אותו עון כולן														קז.
	אמר: כבר עתיד שלמה בןך לומר בחכמתו (משלי ו') היחיתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוונו, כן הבא על אשת רעהו לא ינקה כל הגנע בה														קז.
	אמר ליה: כל הכי נטרד ההוא גברא?														קז.
	אמר לו: קבל עליך יסורין.														קז.
	קבל עליו.														קז.
	ששה חדשים נצטרע דוד, ונסתלקה הימנו שכינה, ופירשו ממנו סנהדרין.	רב יהודה אמר רב:													קז.
	נצטרע - דכתיב (תהלים נ"א) תחטאני באזוב ואטהר תכסני ומשלג אלבין														קז.
	נסתלקה הימנו שכינה - דכתיב (תהלים נ"א) השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני														קז.
	ופירשו ממנו סנהדרין - דכתיב (תהלים קי"ט) ישוּבו לי יראיך וגו'.														קז.
	ששה חדשים מנלן														קז.
	דכתיב (מלכים א' ב') והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה, בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושש שנים, וכתיב (שמואל ב' ה') בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים וגו' והני ששה חדשים - לא קחשיב, שמע מינה נצטרע.														קז.
	אמר לפניו: רבנו של עולם, מחול לי על אותו עון.														קז:
	מחול לך														קז:
	(תהלים פ"ו) עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני														קז:
	אמר ליה: בחייך איני מודיע, אבל אני מודיע בחיי שלמה בנך.														קז:
	בשעה שבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים, דבקו שערים זה בזה. אמר עשרים וארבעה רגנות ולא נענה. אמר (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה' עוז וגבור ה' גבור מלחמה, ונאמר (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וגו' - ולא נענה, כיון שאמר (דברי הימים ב' ו') ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך - מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה, וידעו כל ישראל שמחל לו הקדוש ברוך הוא על אותו העון.														קז:
	גחזי - דכתיב וילך אלישע דמשק.														קז:
	להיכא אול?														קז:
	שהלך להחזיר גחזי בתשובה, ולא חזר. אמר לו: חזור בך. - אמר לו: כך מקובלני ממך: החוטא ומחטיא את הרבים - אין מספיקין בידו לעשות תשובה.	רבי יוחנן:													קז:
	מאי עבד?														קז:
	אבן שואבת תלה לחטאת ירבעם, והעמידה בין שמים לארץ.	איכא דאמרי:													קז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שם חקק בפיה והיתה מכרות ואמרת אנכי ולא יהיה לך.	איכא דאמרי:											◇	קט:
רבנן דחה מקמיה, שנאמר (מלכים ב' ו') ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו, מכלל דעד השתא לא הוה צר.	איכא דאמרי:											◇	קט:
לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת. לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידים.	תנו רבנן:											■	קט:
גחזי, דכתיב (מלכים ב' ה') ויאמר נעמן הואל וקח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף וגו'.												■	קט:
ויאמר אליו אלישע מאין גחזי												■	קט:
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה												■	קט:
ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות												■	קט:
ומי שקל כולי האי? כסף ובגדים הוא דשקל												⚡	קט:
באותה שעה היה אלישע יושב ודורש בשמונה שרצים.	רבי יצחק:												קט:
נעמן שר צבא מלך ארם היה מצורע.												○ !	קט:
אמרה ליה ההיא רביא דאישתבאי מארעא ישראל: אי אזלת לגבי אלישע - מסי לך.												○ !	קט:
כי אתא אמר ליה: זיל טבול בירדן.												○ !	קט:
אמר ליה: אחוכי קא מחייכת בי?												○ !	קט:
אמרי ליה הנהו דהוו בהדיה: מאי נפקא לך מינה? זיל נסי.												○ !	קט:
אזל וטבל בירדנא, ואיתסי.												○ !	קט:
אתא אייתי ליה כל הני דנקיט												○ !	קט:
לא צבי לקבולי מיניה.												○ !	קט:
גחזי איפטר מקמיה אלישע, אזל שקל מאי דשקל, ואפקיד.												○ !	קט:
כי אתא - חזייה אלישע לצרעת דהוה פרהה עלויה רישיה.												○ !	קט:
אמר ליה: רשע גייע עת ליטול שכר שמנה שרצים, וצרעת נעמן תדבק בך ובוזרעך לעולם, ויצא מלפניו מצרע כשלג												○ !	קט:
(מלכים ב' ז') וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער אמר רבי יוחנן: גחזי ושלשה בניו.	[רבי יוחנן]											■	קט:
יצר תינוק ואשה - תהא שמאל דוחה וימין מקרבת.	תניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:											■	קט:
שלשה חלאים חלה אלישע: אחד - שגירה דובים בתינוקות, ואחד - שדחפו לגחזי בשתי ידים. ואחד - שמת בו. שנאמר (מלכים ב' י"ג) ואלישע חלה את חליו וגו'	תנו רבנן:											■	קט:
עד אברהם לא היה זקנה, כל דחזי לאברהם אמר: האי יצחק, כל דחזי ליצחק אמר: האי אברהם, בעא אברהם רחמי דליהוי ליה זקנה, שנאמר (בראשית כ"ד) ואברהם זקן בא בימים.												■	קט:
עד יעקב לא היה חולשא, בעא רחמי והוה חולשא, שנאמר (בראשית מ"ח) ויאמר ליוסף הנה אביך חלה.												■	קט:
עד אלישע לא היה איניש חליש דמיתפח, ואתא אלישע ובעא רחמי ואיתפח, שנאמר (מלכים ב' י"ג) ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו.												■	קט:
דור המבול אין להם חלק לעולם הבא, ואין עומדין בדין, שנאמר (בראשית ו') לא ידון רוחי באדם לעלם - לא דין ולא רוח.												■	קט:
דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"א) ויפץ ה' אתם משם על פני כל הארץ. ויפץ ה' אותם - בעולם הזה, ומשם הפיצם ה' - לעולם הבא.												■	קט:
אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"ג) ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא, אבל עומדין בדין.	[רבנן]											◆	קט:
אלו ואלו אין עומדין בדין, שנאמר (תהלים א') על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים. על כן לא יקומו רשעים במשפט - זה דור המבול, וחטאים בעדת צדיקים - אלו אנשי סדום.	רבי נחמיה:											◆	קט: